

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 13C/256/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714204000
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Lehotský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6714204000.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudcom JUDr. Jurajom Lehotským v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti odporkyni: P. Č., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. O. XXXX/XX, XXX XX M., štátny občan SR, právne zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, o zaplatenie 776,96 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi 76,10 € s úrokom z omeškania 9,5 % ročne z tejto sumy od 18.07.2011 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd návrh v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť odporkyni na účet jej právneho zástupcu trovy konania vo výške 388,69 € - trovy právneho zastúpenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa svojim návrhom doručeným na súd dňa 21.10.2013 domáhal proti odporkyni zaplatenia sumy 776,96 € spolu s 9,5 % ročným úrokom z omeškania od 18.07.2011 až do zaplatenia, ako aj na náhradu trov konania z titulu nevrátenia spotrebiteľského úveru č. 8200026349 uzatvoreného dňa 16.11.2009 medzi účastníkmi konania.

Súd v zmysle návrhu navrhovateľa vydal platobný rozkaz pod č. k. 14Ro 53/2014-31.

Proti predmetnému platobnému rozkazu podala odporkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej 15 dňovej lehote odpor, v ktorom okrem iného bolo uvedené:

„Zo zmluvy o úvere je zrejmé, že obligatórne údaje obsiahnuté v zmluve o úvere boli do zmluvy doplnené až po prijatí návrhu na uzavretie zmluvy zo strany odporcu. Dňa 12.11.2009 odporca podal Žiadosť (návrh) o poskytnutie revolvingového úveru č. 8200026349. Dňa 16.11.2009 bola táto žiadosť (návrh) doplnená o údaje v bode 6 a takisto došlo k zmene údajov o predpokladanej RPMN, priemernej RPMN. Podľa ust. 3 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzavretia zmluvy je však základnou povinnosťou veriteľa písomne oboznámiť spotrebiteľa so zmluvnými podmienkami pred uzavretím zmluvy o úvere. Vzhľadom na to je zrejmé preukázané pochybenie veriteľa, ktorý nedodrжал jeho základnú povinnosť umožniť spotrebiteľovi byť informovaný o podmienkach právneho vzťahu, ktorý má vzniknúť, a teda veriteľ porušil najzákladnejšie právo spotrebiteľa, a to právo spotrebiteľa na informácie, čo je v jednoznačnom rozpore so zákonom a v súlade s ust. § 39 Občianskeho zákonníka nevyhnutné vyvodíť záver o absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere. V súvislosti s touto skutočnosťou chce odporca poukázať na uvedené ustanovenie § 44 ods. 2 OZ, podľa ktorého „Prijatie návrhu, ktoré

obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy. ". V tomto prípade boli zmenené číselné hodnoty jednotlivých zmluvných podmienok, nie len vymedzené iným spôsobom.

Zo spôsobu uzatvárania tejto i predchádzajúcich zmlúv vyplýva, že ide o typický príklad prijatia návrhu s dodatkami a zmenami, ktoré tým znamenajú odmietnutie návrhu zo strany odporcu. Tým že návrh predmetnej Zmluvy o revolvingovom úvere bol dňa 16.11.2009 doplnený a sčasti aj zmenený, odporca sa domnieva, že z tohto dôvodu nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere. Aj z uvedeného dôvodu navrhujeme, aby súd posúdil, či nejde o absolútne neplatnú zmluvu od jej počiatku. V časti "Údaje o schválenom revolvingovom úvere" v zmluve o revolvingovom úvere č.8200026349 sa uvádza: „Splatnosť úveru (počet splátok / splatnosť - deň v mesiaci): 30 / 14“. Máme zato, že toto ustanovenie zmluvy, pokiaľ ide o splatnosť dohodnutých splátok, prípadne určenie konečnej splatnosti úveru, je pre bežného spotrebiteľa nezrozumiteľné a zmätočné.

V tomto prípade dávame do pozornosti aj rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19.09.2012, ktorý okrem iného uvádza:

„Odvolací súd sa rovnako stotožňuje s konštatovaním prvostupňového súdu, že Zmluva o úvere neobsahuje údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. g/ Zákona o spotrebiteľských úveroch). Touto náležitosťou nie je ani bod 2 obchodných podmienok v znení: „Konečnou splatnosťou úveru sa v zmysle tejto zmluvy rozumie pripísanie poslednej splátky na účet veriteľa alebo jej uhradenie do pokladne spoločnosti“, tak ako to uvádzal navrhovateľ. Významom písm. g/ ods. 2 § 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch (aj podľa dôvodovej správy k zákonu č. 568/2007 Z. z., ktorým bolo toto ustanovenie do Zákona o spotrebiteľských úveroch vložené) totiž je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov... „Pokiaľ teda samotná Zmluva o úvere údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru neobsahuje a Obchodné podmienky, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o úvere, vo svojom čl. 2 obsahujú len slovnú definíciu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a to bez toho, aby táto bola následne časovo individualizovaná pre túto konkrétnu Zmluvu o úvere, možno konštatovať, že okresný súd správne ustálil, že Zmluva o úvere údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru neobsahuje.“

Na základe uvedeného pre absenciu podstatných obligatórnych náležitostí v zmluve o revolvingovom úvere č. 8200026349- konkrétne pre absenciu údajov o konečnej splatnosti úveru a termínoch splátok, ktoré nie sú jasne obsiahnuté v predmetnej zmluve- tento revolvingový úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Navrhovateľ má tak právo len na vydanie ním poskytnutej čiastky vo výške 597,06 EUR.

K predmetnej zmluve o úvere ďalej uvádzame, že obsahuje ustanovenia, ktoré sú v zrejmom a hrubom rozpore s dobrými mravmi, a to konkrétne ustanovenia týkajúce sa úrokov za poskytnutý úver.

Ročná úroková sadzba za poskytnutý úver predstavuje v zmysle predmetnej zmluvy o úvere 68,79 %. Vychádzajúc z ustálenej praxe súdov je potrebné považovať dohodu o výške úrokov v miere 68,79 % ročne z poskytnutých finančných prostriedkov za dohodu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, a ktorá je ustanovením, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to aj napriek tomu, že nie sú stanové limity na výšku úrokov pri úveroch a finančných pôžičkách a ich hodnota je ponechaná na dohodu zmluvných strán, ich konečná výška nie je neobmedzená. Uvedené potvrdzujú súdy pri svojej rozhodovacej činnosti napr.:

Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 28. septembra 2011 č. k. 3Co 3/2011, v ktorom súd posúdil dohodu o výške úrokov medzi nebankovou spoločnosťou a spotrebiteľom prevyšujúcu úroky požadované v bankách (13,84 % p.a.) pre rozpor s dobrými mravmi za absolútne neplatnú. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver poskytnutý za neprimerané protiplnenie pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosti spotrebiteľa. Pri tzv. civilno-právnej úžere je podľa názoru krajského súdu úverová zmluva absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 Občianskeho zákonníka). Krajský súd uviedol, že ak by nešlo o nadvládu veriteľa nad spotrebiteľom (tieseň, čiastočná ľahkomyselnosť) boli by pri nebankovej spoločnosti akceptovateľné vyššie úroky, rozhodne však nie o 100 % vyššie oproti priemeru bánk, pričom zohľadniť sa musia vždy aj osobitosti prípadu. Krajský súd uzavrel, že má poznatky, že úverovanie nebankovník je pridrahé a pre sociálne slabšie obyvateľstvo to spôsobuje nezanedbateľné ťažké životné situácie. Námieta, že spotrebiteľ bol oboznámený s úverovými podmienkami neovplyvní záver o neplatnosti úrokov, keďže dôležitý je stav núdze spotrebiteľa a súčasne neprimeraná výška úrokov.

Rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne z 9. novembra 2010 č. k. 17Co/313/2010-99, v ktorom „sa odvolací súd stotožnil so záverom okresného súdu a uviedol, že ak si navrhovateľ uplatňoval úroky najmenej vo výške 24 % ročne, teda takmer trojnásobne ako banky pri úveroch pre fyzické osoby v rovnakom období, potom úroky podstatne prevyšovali obvyklé úroky požadované bankami, a sú preto v rozpore s dobrými mravmi. Súd neuznal argumenty nebankového subjektu, že úroková miera zodpovedá miere rizika pri poskytnutí spotrebiteľského úveru bez akéhokoľvek zaistenia.“

Rozhodnutie Okresného súdu Nové Mesto na Váhom zo dňa 29. júna 2010 č. k. 10C/20/2010-83, v ktorom Okresný súd uviedol, že „Nemožno úspešne dôvodiť, že by výška úrokov závisela len na dohode účastníkov zmluvy o úvere a že by teda nepodliehala žiadnemu obmedzeniu. Neprimeranou, odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe jej zjednania obvyklú, najmä s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytnutí úveru. Nebankovým subjektom stanovený úrok podstatnou mierou presahoval horný limit obvyklej úrokovej miery požadovanej bankami, a preto súd vyhodnotil postup spoločnosti za konanie v rozpore s dobrými mravmi, ktoré je postihnuté absolútnou neplatnosťou podľa § 39 Občianskeho zákonníka.“

Podľa zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj ako „OZ“) platného v čase uzavretia úverovej zmluvy:

§ 457 Ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

§ 100 ods. 1 Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

§ 107

ods. 1 Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

ods. 2 Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Z citovaného znenia zákona je zrejmé, že zmluvy, ktoré sú neplatné alebo zrušené sa budú posudzovať podľa zásad bezdôvodného obohatenia. V tom prípade bude právo na vydanie plnenia z neplatnej zmluvy premlčané najneskôr uplynutím troch rokov od okamihu kedy k bezdôvodnému obohateniu došlo. V zmysle uvedeného odporca vznáša námietku premlčania nároku navrhovateľa na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia z dôvodu uplynutia premlčacej doby v lehote troch rokov.”

Z vyššie uvádzaných dôvodov odporkyňa žiadala, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol.

Navrhovateľ sa k podanému odporu písomne vyjadril prostredníctvom svojej právnej zástupkyne a vo svojom vyjadrení okrem iného uviedol:

„Žalovaný v podanom odpore tvrdí, že medzi účastníkmi konania nedošlo k vzniku zmluvy, nakoľko žalobca prijal návrh žalovaného na uzavretie zmluvy s výhradami (zmenami) a ktoré žalovaný dodatočne neakceptoval.

Zmluva o revolvingovom úvere je úverovou zmluvou, ktorá je ako typ zmluvy upravená v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Vzhľadom k tomu, že na strane dlžníka vystupuje spotrebiteľ, aplikujú sa na tento zmluvný typ ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z., ktoré upravujú uvádzanie aj ďalších náležitostí samotnej zmluvy.

Vznik úverovej zmluvy a (ne)uvedenie náležitostí sú odlišnými otázkami, pretože k vzniku úverovej zmluvy dochádza bez ohľadu na to, či táto obsahuje alebo neobsahuje náležitosti predpísané zákonom č. 258/2001 Z.z. Ak dôjde medzi stranami k dohode o základných náležitostiach úverovej zmluvy v zmysle Obchodného zákonníka (t.j. do akej sumy budú poskytnuté prostriedky, dohoda o odplatnosti a doba splatnosti), potom vzniká úverová zmluva. Podľa komentárovej literatúry (napr. Patakyová M., a kol. Obchodný zákonník. Komentár.3.vydanie. C.H.BECK, str. 988) „Z absencie dojednaní výšky úroku nemožno dovodzovať, že vôľou zmluvných strán bolo bezúročné poskytnutie peňažných prostriedkov. Ak zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti, vrátane záväzku dlžníka zaplatiť úroky, nemožno mať pochybnosti o správnosti aplikácie ust. § 502 ods. 2 druhá veta.“

Uvedený záver o vzniku úverovej zmluvy podporuje aj právna úprava v § 4 ods. 3 zákona

č. 258/2001 Z.z., podľa ktorej Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak žalovaný tvrdí, že nedošlo k vzniku zmluvy z dôvodu, že návrh na uzavretie zmluvy bol zmenený doplnením údajov, potom ide o nesprávny argument. V zmysle ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného

zákonníka na vznik zmluvy postačovala dohoda o výške úveru, dohoda o odplatnosti požičania peňažných prostriedkov a o dobe splatnosti.

K vzniku úverovej zmluvy došlo tým, že žalovaný požiadal o poskytnutie úveru do určitej výšky s tým, že táto suma môže byť aj nižšia (v závislosti od posúdenia jeho schopnosti splácať úver) a zo strany žalobcu došlo k schváleniu jeho poskytnutia.

Podľa článku 2., ods. 2.1 zmluvných dojednaní, ktorý obsahuje opis spôsobu vzniku zmluvy a zmluvného vzťahu. Podľa uvedeného ustanovenia Zmluva o RU sa uzatvára na predtlačenom formulári Veriteľa. Vyplnená Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná Dlžníkom, Spoludlžníkom 1 a Spoludlžníkom 2 je návrhom na uzatvorenie Zmluvy o RU. Zmluva o RU je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 a Veriteľa. Dlžník vyplní do formulára Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere nim požadovanú výšku úveru a súhlasí s tým, že Veriteľ je oprávnený po posúdení schopnosti Dlžníka splácať úver výšku úveru znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru ako Dlžník uviedol v bode 5 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru /Zmluvy o revolvingovom úvere, pričom výška úrokovej sadzby a RPMN nebude vyššia než v prípade úveru požadovaného Dlžníkom v bode 5 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru /Zmluvy o revolvingovom úvere bez toho, aby to znamenalo porušenie povinnosti zo strany Veriteľa.

Z uvedeného ustanovenia upravujúceho predzmluvné vzťahy medzi dlžníkom a veriteľom vyplýva jednak poskytnutie informácie spotrebiteľovi (dlžník) napríklad o druhu spotrebiteľského úveru, spôsobe a okamihu uzatvorenia zmluvy, podmienkach odsúhlasenia žiadosti. Zároveň toto ustanovenie, spolu s ďalšími, vymedzujú určitým spôsobom v momente uskutočnenia návrhu na uzavretie zmluvy obsah tohto návrhu (oferty) ako jednostranného adresovaného prejavu vôle oferenta (dlžníka) voči budúcemu potenciálnemu akceptantovi (veriteľovi) a postup pri prijatí takéhoto návrhu. Obsah návrhu žalovaného na uzavretie zmluvy bola požiadavka o poskytnutie úveru do určitej sumy („Dlžník vyplní do formulára Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere nim požadovanú výšku úveru a súhlasí s tým, že Veriteľ je oprávnený

po posúdení schopnosti Dlžníka splácať úver výšku úveru znížiť“). O údajoch týkajúcich sa úveru, ktorý vymedzil vo svojej žiadosti / návrhu na uzavretie Zmluvy bol žalovaný informovaný pričom žiadať podával s vedomím, že v prípade zníženia sumy úveru výška úrokovej sadzby a RPMN nebude vyššia než v prípade úveru požadovaného Dlžníkom.

Podľa článku 13.zmluvy o revolvingovom úvere Riadnym vyplnením a následným podpisom tejto Žiadosti/Zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril Veriteľ s Dlžníkom Zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvne dojednania (na zadnej strane tejto Žiadosti/Zmluvy). Zmluvne strany prehlasujú, že si Žiadosť/Zmluvu vrátane zmluvných dojednaní prečítali, že bola uzatvorená zo slobodnej vôle, jej obsahu riadne porozumeli a na dokaz tejto skutočnosti pripojujú nižšie svoje podpisy.

Tvrdenie žalovaného, že uzavretá zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru je v rozpore s ustanovením článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Tento údaj sa uvádza v súčasťi uzavretej úverovej zmluvy - oznámenie o schválení úveru dlžníkovi. Oznámenie o schválení úveru tvorí podľa vôle strán neoddeliteľnú súčasť zmluvy.

Namietame aj tvrdenie žalovaného o tom, že vymedzenie údaju „Splatnosť úveru (počet splátok / splatnosť - deň v mesiaci) je neurčité. Okrem paušálneho tvrdenia žalovaný neuvádza žiadny skutkový a ani právny argument. Pri zachovaní obvyklého prístupu založené na všeobecných znalostiach je pritom zrejmé, že popis „počet splátok / splatnosť - deň v mesiaci“ a údaj „30/14“ vyjadruje, že počet splátok je „30“ a splatnosť - deň v mesiaci je „14“.

Žalovaný vo svojich tvrdeniach ďalej napáda výšku odplaty za úver, ktorá bola dohodnutá v zmluve. Tvrdíme, že tento argument žalobcu je nedôvodným a odporuje ustanoveniu § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere a tiež § 3 ods. 10 a 11 zákona č. 258/2001 Z.z.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (16.11.2009) platilo, že Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch,1a) nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy.

Na základe zmluvy o revolvingovom úvere bol poskytnutý úver, ktorý ma charakter spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 258/2001 Z.z. V zmysle ustanovenia 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka sa na

posúdenie odplaty za požičanie peňažných prostriedkov použije ustanovenie § 3 ods. 10 a 11 uvedeného zákona č. 258/2001 Z.z.

Podľa ust. § 3 ods. 10 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prevýšiť výšku ustanovenú nariadením vlády.

Podľa ust. § 3 ods. 11 uvedeného zákona Ak je zmluva o spotrebiteľskom úvere v rozpore s ustanovením odseku 10 v tom, že odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru prevyšuje výšku ustanovenú nariadením vlády vydaným podľa odseku 10, je neplatná v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto ustanoveniu, ak sa ten, kto je takouto zmluvou dotknutý, neplatnosti dovoľá.

Podľa ust. § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 238/2008 Z.z. ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru Výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru, s výnimkou podľa odseku 2, nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá dvojnásobku priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov pre príslušný typ spotrebiteľského úveru platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona, a súčasne nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá štvornásobku hodnoty váženého priemeru priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov a priemernej úrokovej miery za všetky typy spotrebiteľských úverov platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona.

Maximálna výška odplaty za rovnaký spotrebiteľský úver, ako bol poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere (výška úveru, doba splatnosť), bola 77,76 %. V prípade úveru podľa zmluvy o revolvingovom úvere, z ktorej nároky sú predmetom konania, bola 62,50 %.

Výška odplaty za úver poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere je v súlade s platnou právnou úpravou.

Ak zákon v otázke odplaty výslovne vymedzil určitú prípustnú hranicu odplaty (z hľadiska jej výšky), potom takto vymedzená hranica nemôže byť negovaná cez právne neurčitý pojem dobrých mravov. Odporuje tomu aj základný princíp aplikácie práva - *lex specialis derogat lex generalis*. V tejto prejednávanej veci prípad rozporu výšky odplaty za úver podľa zmluvy o revolvingovom úvere so žiadnym zákonom nenastal.

Vzhľadom k uvedenému navrhujeme, aby súd podanej žalobe vyhovel v celom rozsahu a súčasne žalovaného zaviazal aj k náhrade trov konania a trov právneho zastúpenia.“

Súd vo veci vytýčil pojednávanie na deň 18.02.2016, pričom pojednával v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právnej zástupkyne s tým, že navrhovateľ svoju neúčast' aj neúčast' svojej právnej zástupkyne na pojednávaní ospravedlnil a žiadal pojednávať v ich neprítomnosti v zmysle predložených listinných dôkazov.

Súd preto aplikoval zákonné ustanovenie § 101 ods.2 O.s.p. a z dôvodu hospodárnosti pojednával v neprítomnosti účastníkov konania.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s prednesom právneho zástupcu odporkyne, výsluchom odporkyne, oznámením o zosplatnení, zmluvou o revolvingovom úvere č. 8200026349, zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, dodatkom k zmluve o revolvingovej pôžičke, kartou klienta a zistil tento skutkový stav:

Súd z prednesu právneho zástupcu odporkyne zistil, že sa v plnom rozsahu pripájajú k písomne podanému odporu, pričom považujú predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov. Tvrdil, že predmetná úverová zmluva neobsahovala náležitosti § 4 Zákona č. 258/2001, a to konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, ani výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Ďalej k veci uviedol, že v zmluve je uvedené, že odporkyňa mal byť poskytnutý úver vo výške 663,88 €, v skutočnosti jej bol poskytnutý úver vo výške 597,06 € s tým, že poukázal na to, že do ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) nebola zarátaná suma 66,82 €, ktorá jej bola strhnutá pred tým, ako jej bol poskytnutý úver a tým pádom je RPMN vyššia, ako je uvedená v samotnej zmluve. Ďalej k veci uviedol, že nedošlo k platnému uzavretiu predmetnej zmluvy, nakoľko sú iné údaje o požadovanom revolvingovom úvere, ktoré podpísala odporkyňa a iné údaje o schválenom revolvingovom úvere, ktoré písal do tejto zmluvy navrhovateľ s tým, že zo samotného textu zmluvy vyplýva, že táto bola podpísaná najskôr zo strany odporkyne dňa 12.11.2009 a až potom podpisoval navrhovateľ dňa 16.11.2009 a teda tvrdil, že predmetná zmluva je neplatná. Ďalej k veci uviedol, že predmetná zmluva je označená ako zmluva o revolvingovom úvere; v danom prípade revolving znamená, že je dohoda taká, že klient čerpá postupne

úver, ktorým sa mu kredit obnovuje, v tomto prípade však bol úver poskytnutý len jednorazovo. Z týchto dôvodov žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť.

Súd z prednesu odporkyne zistil, že sa pripája k výpovedi svojho právneho zástupcu. K veci uviedla, že čo sa týka podpisu na zmluve o revolvingovom úvere č. zmluvy 8200026349, tak celú túto zmluvu vypísala obchodná zástupkyňa navrhovateľa s tým, že všetky údaje v tejto zmluve boli vypísané za jej prítomnosti a bol vypísaný aj bod č. 6 - údaje o schválenom revolvingovom úvere. K tomu uviedla, že až následne, keď všetky údaje v tejto zmluve boli uvedené, ona túto zmluvu podpísala. Následne táto zmluva bola podpísaná zo strany navrhovateľa. K veci uviedla, že ona chcela normálny úver, a nie revolvingový a obchodná zástupkyňa navrhovateľa jej tieto veci nevysvetlila. Odporkyňa k veci uviedla, že vrchné údaje na zmluve vypísala ona, je to jej písmo a bod č. 6 za jej prítomnosti vypísala obchodná zástupkyňa navrhovateľa a následne ona túto zmluvu podpísala.

Súd zo zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníkom zistil, že táto zmluva bola uzavretá dňa 16.11.2009. V časti 6. tejto zmluvy - Údaje o schválenom revolvingovom úvere - je uvedený: poskytnutá čiastka úveru: 603,88 €, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci): 30/14, mesačná splátka (vrátane úrokov): 40,56 €, zmluvná odmena (predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom) 553,01 €, RPMN za úver 62,83 %, ročná úroková sadzba úveru v % 68,79, priemerná RPMN za úver 48,96 %, poskytnutá čiastka revolvingu: 328,55 €, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 401,58 €, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu v % 55,30, ročná úroková sadzba revolvingu v % 67,52.

Súd ďalej zo samotného návrhu navrhovateľa zistil, že navrhovateľ uzatvoril dňa 16.11.2009 s odporkyňou predmetnú zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyňi úver vo výške 663,88 €. Poskytnutý úver sa odporkyňa zaviazala splatiť spolu s úrokom v 30 mesačných splátkach vo výške 40,56 € v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve.

Na základe žiadosti odporkyne sa navrhovateľ s odporkyňou dohodli na odklade splátok č. 4, 5, 6 pôžičky a tieto sa odporkyňa zaviazala splatiť ako splátky č. 31, 32, 33.

Odporkyňa sa dostala do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 3, do uplatnenia práva navrhovateľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. do okamžitej splatnosti úveru, napokon zaplatila len sumu 430,96 €. Vzhľadom na to, že odporkyňa bola v omeškaní s úhradou splátky č. 16 o viac ako tri mesiace, navrhovateľ si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. okamžitú splatnosť úveru. Odporkyňa mala uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 866,96 € dňa 18.07.2011. Túto sumu uhradila len čiastočne vo výške 90,- €.

Súd z oznámenia o zosplatnení zo dňa 27.06.2011 zistil, že navrhovateľ vyzýval odporkyňu na zaplatenie omeškaných splátok vo výške 121,68 €.

Súd z karty klienta k predmetnej úverovej zmluve, zistil, že navrhovateľ vyplatil celkovú sumu odporkyňi vrátane revolvingov vo výške 597,06 € a odporkyňa zaplatila celkovú sumu 520,96 €.

Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z. z., účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 toho istého zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 4 ods. 2 písm. i) toho istého zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Podľa § 4 ods. 3 druhej vety toho istého zákona, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Uzavretú zmluvu o revolvingovom úvere súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže navrhovateľ ako právnická osoba poskytol vrámci svojho podnikania úver odporkyňi ako fyzickej osobe, ktorá nekoná vrámci predmetu svojho povolenia alebo podnikania.

V prípade danej zmluvy uzavretej s odporkyňou ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu, ktorej obsah a obsah jej príloh odporkyňa nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť, teda nejde o individuálne dojednané zmluvné ustanovenia. Z tejto zmluvy vyplýva iba to, že na základe tejto zmluvy mala byť poskytnutá čiastka úveru 603,88 € s tým, že tento sa bude splácať v mesačných splátkach po 40,56 €, a to v 30 splátkach.

Uzavretú zmluvu súd podrobil kontrole, či obsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení Zákona o Slovenskej obchodnej inšpekcii a zistil, že neobsahuje zákonnú náležitosť podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i), a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda zmluva neobsahuje rozčlenenie splátok úveru tak, aby bolo zrejmé, aká čiastka z celkovej výšky splátky predstavuje istinu, úrok a iné poplatky. Je nepostačujúce uviesť len celkovú výšku splátky.

Súd pri výklade predmetnej náležitosti aplikoval tzv. legálny výklad k predmetnému ustanoveniu. Zákonodarcu v dôvodovej správe bližšie špecifikoval svoj úmysel a to, že spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z uvedeného plynie, že každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným poplatkom. Takýto rozpis splátok úveru v zmluve absentuje.

Vzhľadom na uvedené súd považoval poskytnutý úver v zmysle § 4 ods. 3 druhej vety Zákona č. 258/2001 Z. z. (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Preto potom súd považoval uplatnený nárok navrhovateľa za dôvodný len v časti zaplatenia sumy 76,10 €, čo je rozdiel medzi skutočne poskytnutým úverom vo výške 597,06 € a doteraz zaplatenými splátkami zo strany odporkyne vo výške 520,96 €. Súd z vyššie uvádzaného dôvodu návrhu navrhovateľa vyhovel len v tejto časti s prihliadnutím na uvedený záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru.

Súd zároveň zaviazal odporkyňu aj na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 76,10 € odo dňa 18.07.2011, čo je dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti predmetného úveru.

Súd návrh v prevyšujúcej časti ako nedôvodný zamietol.

Pre správnosť rozhodnutia na záver súdu o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov bolo postačujúce, ak súd zistil, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v § 4 ods. 3 Zákona č. 258/2001 Z. z., pretože citovaný zákon nepredpokladá kumulatívne nesplnenie všetkých zákonom predpísaných podmienok (náležitosti písomnej zmluvy) vymenovaných v ustanovení § 4 ods. 2 toho istého zákona, aby úver bolo možné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Čo sa týka vznesenej námietky premlčania zo strany právneho zástupcu odporcu v podanom odpore, tu súd uvádza, že predmetný nárok navrhovateľa nebol premlčaný, nakoľko došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti predmetného revolvingového úveru ku dňu 18.07.2011 a od nasledujúceho dňa začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia lehota, a keďže navrhovateľ podal návrh na súd dňa 21.10.2013, podal predmetný návrh v priebehu plynutia trojročnej všeobecnej premlčacej doby, a preto súd považoval vznesenú námietku premlčania za nedôvodnú.

Tu súd poukazuje, že súd preskúmal predmetnú zmluvu o revolvingovom úvere a dospel k záveru, že predmetná zmluva je platná aj s poukazom na samotné vyjadrenie odporkyne, ktorá pred súdom na pojednávaní dňa 18.02.2016 potvrdila, že predmetná zmluva bola vypísaná za jej prítomnosti aj v časti 6. Údaje o schválenom revolvingovom úvere a až potom po vypísaní všetkých náležitostí zmluvy ona túto zmluvu podpísala. V danom prípade teda nedošlo k bezdôvodnému obohateniu u navrhovateľa, keďže

predmetná zmluva je platná, súd aplikoval akurát zákonné ustanovenie § 4 ods. 3 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplynulo, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov. Z týchto dôvodov súd na obranu odporkyne v tomto rozsahu neprihliadal.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Súd v tomto prípade vychádzal z toho, že navrhovateľ mal úspech vo výške 9 % a odporkyňa mala úspech vo výške 91 %, a teda odporkyňa má nárok na účelne vynaložené trovy konania 91 % mínus 9 % = 82 %. Z tohto dôvodu súd zaviazal navrhovateľa na zaplatenie trov konania v celkovej výške 388,69 € s DPH s tým, že v danom prípade ide o trovy právneho zastúpenia právneho zástupcu odporkyne, ktoré pozostávajú:

1. úkon prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom zo dňa 25.06.2015 vo výške 51,45 € + režijný paušál 8,39 €,

2. úkon odpor proti platobnému rozkazu zo dňa 30.06.2015 vo výške 51,45 € + režijný paušál 8,39 €,

3. úkon odvolanie voči výzve na zaplatenie súdneho poplatku za podaný odpor zo dňa 21.10.2015 1/2 z 51,45 € + režijného paušálu 8,39 €;

prvé tri úkony sú za úkony v r. 2015, kedy právny zástupca odporkyne nebol platiteľom DPH a od 01.01.2016 je právny zástupca odporcu platiteľom DPH, preto mal nárok aj na 20 % D/H

4. účasť na pojednávaní dňa 18.02.2016 vo výške 51,45 € + 20 % DPH, t. j. 61,74 € s DPH + režijný paušál 8,58 € + 20 % DPH, t. j. 10,30 € s DPH,

spolu trovy právneho zastúpenia 209,63 € bez DPH, čo dáva dokopy 221,64 € s DPH;

ďalej tieto trovy pozostávajú z hotových výdavkov: strata času za účasť na pojednávaní 18.02.2016 § 17 ods. 1 Vyhlášky 170 min. cesta Košice - Zvolen, 170 min. cesta Žiar nad Hronom - Košice (za každú začatú polhodinu) 12 x 14,30 € = 171,60 € bez DPH, 205,92 € s DPH, z hotových výdavkov si zo sumy 171,60 € bez DPH právny zástupca odporkyne uplatnil len 1/2, t. j. 85,80 € bez DPH + 20 % DPH, t. j. 102,96 € s DPH; ďalej tieto trovy pozostávajú z cestovného: PHM + paušálna náhrada, cesta na pojednávanie z Košíc do Zvolena a späť 18.02.2016 motorovým vozidlom právneho zástupcu odporkyne 106,82 € + 20 % s DPH zo sumy 76,49 €, čo predstavuje amortizáciu vozidla v sume 0,183 €/km x 418 km (cesta Košice - Žiar nad Hronom - Košice) t. j. spolu s DPH 122,12 €; z cestovného si zo sumy 106,82 € bez DPH právny zástupca odporkyne uplatnil 1/2, čo je 53,41 € bez DPH + 20 % DPH, t.j. 64,09 € s DPH, teda priznané trovy pozostávajú zo sumy 348,84 € bez DPH, s DPH priznané trovy 388,69 € tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 práv veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
  2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
  3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
  4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
  5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
  6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
  7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
  8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
  9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
  10. bol odvolacím súdom schválený zmier,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.
1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
  2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
  3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
  4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).